A°. 1837. N°. 146.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 5 December.

RUSLAND.

St. Petersburg, 22. *November*. Te Jekatherinoslaw heeft Hare Majesteit de Keizerin, bij hare laatste doorreis, een geschenk van 8000 roebels aan de armen gemaakt. Heilzaam voorbeeld voor vorstelijke personen, die hun land doorreizen.

— Zondag, 19 November, begon de ijsgang in de nabijheid onzer stad, zoodat spoedig de Isaaks-brug moest weggenomen worden. De communicatie tusschen Wassily Ostrow en den tegenoverliggenden oever wordt door booten gaande gehouden. Den 18den had men hier reeds 7 graden koude.

PRUISSEN.

In de *Kölnische Zeitung*, van den 1sten December, leest men de volgende *kennisgeving*: «Ten vervolge mijner kennisgeving van den 21sten November, maak ik bij deze openlijk bekend, dat de heer Domdeken *Dr. Johan Hüsgen*, den 26sten dezer maand, door eenstemmige verkiezing van het hoogwaardig Metropolitaansch Domkapittel, tot kapittel-bestuurder van het aartsbisdom Keulen benoemd is, en dat deze keuze heden door den staat bevestigd is.

Coblenz, 29 *Nov*. 1837. De Opperpresident der Rijnprovincie
(get.) *Bodelschwingh*.

Berlijn. Naar men verneemt zal met 1838 ons diplomatiek ligchaam eene hervorming ondergaan. Men kondigt eene indeeling van gezanten en zaakgelastigden in klassen aan, naar gelang van de bezoldiging, welke zij in hunne posten trekken.

— Volgens het onlangs verschenen verslag van het Pruissische bijbelgenootschap te Koningsberg, betrekkelijk zijne werkzaamheden van 1o. October 1836 tot ultimo September 1837, welke tijdruimte het 23ste jaar van zijn bestaan is, zijn door hetzelve, in het laatste jaar, 1707 Bijbels en 1438 Nieuwe Testamenten, in Duitsche, Poolsche en Lithauwsche taal uitgedeeld.

HANOVER.

De *Kölnische Zeitung* van den 2den December behelst den volgenden brief uit Göttingen: «De stemming onzer stad is niet te beschrijven. De burger jammert, hij ziet den ondergang der Universiteit voor oogen, en tevens den ondergang zijner welvaart; want als *Albrecht*, *Dahlmann*, *Ewald*, *Gervinus*, *de Grimm's* en *Weber* (de professoren, welke tegen het constitutie-vernietigend besluit hebben geprotesteerd en geweigerd eenen nieuwen afgevaardigde te noemen) vertrekken, als zich bij dezen ten minste de helft der overige hoogleeraren voegen, wat zal er dan van de Universiteit worden? — — Tot toelichting van onzen toestand, die met den dag verwikkelder wordt, nog eene daadzaak, welke den hier heerschenden geest genoeg aanduidt. In dezen nacht is het nieuw opgerigte standbeeld van *Willem IV*, den gever der grondwet van 1833, door eene onbekende hand met eenen grooten heerlijken krans versierd. Het standbeeld is met een hek omgeven en het voetstuk zeer hoog, zoo dat het omkransen bij nacht niet zonder gevaar was.

ITALIE.

Napels, 16 *November*. Na de zoo schoone dagen van October viel plotseling de winter in, en reeds sinds verscheiden dagen hebben wij het in dit jaargetijde vreemde gezigt, den Vesuvius en de omliggende bergen met sneeuw overdekt. In den vorigen nacht woedde een hevige storm; de thermometer was gisteren tot 5 graden gevallen.

Bologna, 18 *November*. Nadat de huwelijksbetrekking van *Rossini* en de eens zoo beroemde *Colbran*, met wederzijdsche toestemming, door echtscheiding afgebroken werd, heeft de eerste zich naar Milaan begeven, waar hij den winter doorbrengen zal. Tegen het voorjaar wordt hij te Bologna terug gewacht.

ZWITSERLAND.

Lucern. De hertog van Montebello bevindt zich hier met zijn gezantschaps personeel. Het Vorort heeft verscheidene mededeelingen ontvangen, van wier inhoud in het publiek niets uitlekt.

LONDEN, den 29sten November.

De zaken van Ierland en wat daarmede in verband staat, leveren, als naar gewoonte, onuitputtelijke stof voor redevoeringen in de beide huizen van het parlement. In het hoogerhuis heeft de graaf van *Roden* den 27sten November nieuwe statistieke opgaven wegens het aantal in Ierland gepleegde misdaden gedurende de laatste jaren gevraagd, en te dier gelegenheid het gezegde in de troonrede, dat er algemeene rust in het koningrijk heerschte, voor zoo veel Ierland betreft, in het breede tegengesproken, en een somber tafereel van de gewelddadigheden, waaraan de protestanten op het eiland zijn blootgesteld, opgehangen. De hertog *van Wellington* heeft insgelijks ontkend, dat men den toestand van Ierland gunstig kon noemen, en gezegd, dat in dat eiland, thans evenmin als gedurende de laatste zestig jaren, wezenlijke rust heerschte. De onderkoning van Ierland, lord *Mulgrave*, heeft de gezegden der beide andere lords trachten te wederleggen. Den 28sten is in het hoogerhuis hetzelfde onderwerp ter sprake gekomen, bij gelegenheid, dat de hertog *van Newcastle* een verzoekschrift der protestantsche associatie indiende, strekkende om alle roomsch-katholijke leden uit het parlement, of ten minste uit het lagerhuis te weren, daar de ondervinding geleerd had, dat zij, tegen de afgelegde eeden aan, dáár aan de ondermijning der gevestigde kerk arbeidden. De graaf van *Winchelsea* heeft dit verzoekschrift ondersteund, terwijl lord *Brougham* het als onzen leeftijd onwaardig heeft voorgesteld. — In het lagerhuis is een voorstel, om nader onderzoek te doen naar de misbruiken omtrent het kiesregt in Ierland, doorgegaan. Daarentegen is de tweede lezing eener wet wegens het invoeren van nieuwe regelen omtrent de beoordeeling van als onwettig aangeklaagde verkiezingen — welke wet als eene zijdelingsche tegewerking der pogingen van de behoudende partij aan te merken is, om *O'Connell* en andere staatslieden van zijnen stempel als onwettig in Ierland verkozen te doen voorkomen — met 214 tegen 160 stemmen doorgegaan. De ministeriëlen roemen op den uitslag dier stemmen, als op eene zegepraal. Volgens de bladen der behoudende partij was de meerderheid der ministeriëlen ditmaal door toevallige omstandigheden grooter geweest, dan gewoonlijk.

— De berigten uit Lissabon loopen tot den 21sten dezer. In de vergadering der Cortes hield men zich met het beramen van wijzigingen in de constitutie bezig. Daarna zal het budget worden ingebragt en de kamer, na het aannemen daarvan, gesloten worden.

— Heden is eene publieke vergadering gehouden, ter gedachtenis van den Poolschen opstand van 1830. De heer *O'Connell* presideerde, en vele leden van het parlement waren tegenwoordig en namen deel in de verhandelingen. De heer *O'Connell* liet zich hevig over Ruslands gedrag jegens de Polen uit. [Ook te Rouaan in Frankrijk heeft men den 30sten November eene dergelijke vergadering willen houden, waartoe 400 personen moesten opkomen. Nagenoeg de helft van dit getal had zich reeds ter bestemder plaatse begeven, toen de politie is tusschen beide gekomen, en hen genoodzaakt heeft zich te verwijderen, waarop allen rustig zijn naar huis gegaan].

Van den 1sten December.

In den *Temps* leest men:

Het eskader van den admiraal *Gallois* is ter reede van Toulon teruggekomen, na met goed gevolg deszelfs zending volbragt te hebben, die, naar de uitkomst te beoordeelen, zich bepaald heeft om den bijstand te beletten, welken de *Capudan*-pacha aan den bey van Konstantine zou hebben kunnen verleenen.

Wat het bezettingskorps dier plaats betreft, hetzelve zal met eenige honderd man worden versterkt. Het garnisoen, hetwelk er reeds gevestigd is, bevindt zich in goeden staat, en de tusschen gelegene legerkampen, steeds door onze troepen met zorg bewaakt, verzekeren de gemeenschap tusschen Bona en de kust.

— De dagbladen van Marseille van den 27sten behelzen zeer gewigtige tijdingen uit Tunis. Het volgende leest wen in den *Garde National*:

Een brief van Tunis, van den 16den November door een onzer eerste handelshuizen ontvangen, meldt, dat, op de tijding van het innemen van Konstantine, verscheidene Franschen te Sfax en op andere punten van het koningrijk Tunis, beschimpingen hadden ondergaan, doch te Tunis zelf heeft een voorval van ernstigen aard plaats gehad.

Een Arabier wegens eene misdaad door de justitie vervolgd, in het hôtel van den Franschen consul gevlugt zijnde, zou met geweld daaruit zijn gehaald. De consul, wegens het verkrachten der onschendbaarheid van zijn verblijf, geene genoegdoening van den Bey hebbende kunnen verkrijgen, zou zich aan boord van den *Héraut* ingescheept, en zijne landgenooten bevel gegeven hebben, zich tot hem te vervoegen.

In den *Sémaphore* leest men: Een door de justitie van Tunis vervolgde misdadiger, neemt de wijk in het hôtel van den consul van Frankrijk. Zonder eerbid voor de onschendbaarheid van dit verblijf, wil de justitie-officier er in doordringen en er den schuldige uithalen. In weerwil der krachtigste tegenvoorstellingen van de consulaire wacht, volhardt de justitie-beambte en dreigt geweld te gebrui-

ken. De consul, van dezen twist onderrigt, beveelt den beambte te vatten en hem in hechtenis te zetten, indien hij weigert zich te verwijderen. Dit bevel wordt volvoerd. Terstond zendt de consul zijnen secretaris tot den Bey om genoegdoening te eischen. Op des Bey's weigering begeeft de consul zelf zich tot hem in zijn paleis, en, na een gesprek van verscheiden uren, niets verkregen hebbende, scheept de consul, met zijn geheel bureau-personeel zich aan boord van een Fransch schip in, hetwelk ter reede lag.

— De handelsgeschillen tusschen Sardinie en Spanje zijn bijgelegd. De terugkomst van don *Carlos* naar den linkeroever van den Ebro en de dringende verzoeken der Genuesche kooplieden, hebben den Koning *Karel Albert* bewogen, de eischen der Spaansche regering in te willigen.

Uit Madrid loopen de berigten tot 23 November. Dezelve zijn volstrekt onbelangrijk Men sprak er van het organiseren van een nieuw ministerie, zamen te stellen als volgt: *Martinez de la Rosa*, buitenlandsche zaken en presidentschap van den raad; *Galiano*, marine; *Valdez*, oorlog; *Maria Moscoso de Altimira* binnenlandsche zaken; *Mon*, financien.

PARIJS, den 30sten November.

Het gerucht, gisteren op de beurs in omloop, van de benoeming des heeren *Humann* tot hoofd eener commissie voor het onderzoek van de reductie der renten, heeft over het algemeen weinig geloof gevonden, en wel vermits het niet waarschijnlijk voorkwam, dat het ministerie, 't welk niet zeer voor eene reductie geneigd is, juist den heer *Humann* voor het hoofd eener zoodanige commissie zou gekozen hebben. Men dacht veeleer, dat de minister van finantiën het oogenblik zal afwachten tot een der leden in de kamer het onderwerp ter sprake brengt; alsdan kan men zeggen, dat de zaak een nieuw rijp onderzoek vordert, en haar zoodoende nogmaals verschuiven, tot meerdere stemmen zich er te luide voor verklaren, om langer te dralen. Het *Journal des Débats* vermeldt heden het bedoelde gerucht, zonder er iets bij te voegen; de *Presse* spreekt het bepaald tegen. Daarentegen behelst het eerstgenoemde blad weder een betoog tegen de conversie; het vergelijkt het remboursement der openbare schuld met de onteigening ten algemeenen nutte. Volgens het *Journal des Débats* kunnen de eigenaars van renten op den staat in hunne regten evenmin worden te kort gedaan, als de eigenaars van vaste goederen. Wanneer de staat bijzonder eigendom ten algemeenen nutte noodig had, werd door experts de waarde geschat en deze zelfs eengzins verhoogd aan de eigenaars vergoed. Derhalve kon men, volgens het *Journal des Débats*, de rentehouder niet onteigenen door hem zijne 5 pCt. renten tegen 100 uit te keeren, die hij welligt naar den koers tegen 108 en 109 had gekocht. Het onvolledige dezer vergelijking en vooral de onbillijkheid van te stellen, dat het gouvernement verpligt zou wezen eene hoogere waarde dan hetgeen het geleend heeft aan de geldheffers uit te keeren, valt intusschen van zelve in het oog.

— De politie geeft zich veel moeite, om de daders en rondstrooijers van het beruchte libel, onder den titel eener republikeinsche courant gedrukt, in handen te krijgen. Sommigen meenen, dat men de legitimistische partij daarvan beschuldigen moet, omdat de persoon des Konings meer dan het gouvernement in hetzelve wordt aangevallen.

'sGRAVENHAGE, den 3den December.

Eergisteren middag is alhier overleden Mr. *W. A. Hoynck van Papendrecht*, ridder der orde van den Nederlandschen leeuw en lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In den jare 1813 werd hij, spoedig na de omwenteling van dat jaar, door den Souvereinen Vorst benoemd tot Commissaris Generaal van Politie over deze landen; in Februarij 1814 trad hij van die betrekking af, en werd benoemd tot advocaat fiskaal over de middelen te water te Rotterdam; in 1816 schonk Z. M. hem het ridderkruis der orde van den Nederlandschen leeuw; in hetzelfde jaar werd hij door den Koning met de betrekking van advocaat-fiskaal bij de konvooijen en licenten, vierde directie, hoofdplaats Rotterdam, bekleed; in 1820 werd hij tot lid der Staten van Holland verkozen, in welke betrekking hij door zijne lastgevers steeds werd gecontinueerd, tot dat hij in Julij 1828, door de Staten van Holland, tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal benoemd werd. Hij woonde voor het eerst in de vergadering de zoo merkwaardige zitting derzelve van den jare 1828—1829, te Brussel, bij, en deed zich dadelijk bij de beraadslagingen over het voorstel van den heer *de Brouckere*, tot intrekking der wetten van den 10den April 1815 en den 6den Maart 1818, en bijzonder van het besluit van den 24sten April 1815, alsmede bij de discussiën over de talrijke, aan de Kamer ingediende verzoekschriften, als een warm en ijverig voorstander van de handelingen en maatregelen des gouvernements kennen. Gedurende de laatste jaren liet Z. Ed. zich in de openbare zelden of nooit meer hooren.

— Blijkens officiële, van regeringswege aan de Staten-Generaal overgelegde tabellen hebben 's Rijks inkomsten in den jare 1836 bedragen *f* $48,728,815.39\frac{1}{2}$; terwijl dezelve geraamd waren op *f* 49,606,165.86. Dienvolgens hebben 's Rijks inkomsten *f* $887,350\ 54\frac{1}{2}$ minder opgebragt, dan waarop dezelve geraamd waren. De directe belastingen hebben in dat jaar opgebragt *f* 16,055,268 55; de registratie-, zegel-, en successie-regten *f* $7,406,599.04\frac{1}{2}$; de inkomende en uitgaande regten *f* 3,448,420.17; de accijnsen *f* $15,798,679.86\frac{1}{2}$; de posterijen *f* 1,658,898.29; het regt van waarborg op de gouden en zilveren werken *f* $158,400\ 29\frac{1}{2}$; de loterij *f* 477,858.25; inkomsten der domeinen van Z. K. H. Prins *Frederik*, *f* 190.000; buitengewone ontvangsten, enz. *f* $664,750.93\frac{1}{2}$; uitkeeringen uit de geldmiddelen der overzeesche bezittingen, enz. *f* 3,000.000. Van de accijnsen is alleen die op het zout de raming met *f* 56,080 te boven gegaan; de suiker is met *f* $398,062.65\frac{1}{2}$ beneden de raming gebleven; de wijn met *f* $11,966.33\frac{1}{2}$; het binnenlandsch gedisteleerd *f* $35\ 161.09\frac{1}{2}$, het buitenlandsch gedisteleerd *f* 4,298,42, bier en azijn *f* $39,625.21\frac{1}{2}$; het geslagt *f* $29,850.06\frac{1}{2}$; zeep *f* $49,020.38\frac{1}{2}$; het gemaal *f* $186,141.61\frac{1}{2}$; de turf *f* $512\ 744\ 62\frac{1}{2}$; de steenkolen *f* 576,189.23; de tien pCt. collectief zegel *f* 178,050.71; en de consentbiljetten *f* $13,031.10\frac{1}{2}$

Op 1 Januarij 1836, bedroeg het voordeelig slot van de dienstjaren 1835 en vroeger *f* 301,889.90, welk bedrag door verschillende bewerkstelligde ontvangsten, waarop bevorens niet gerekend was geworden, tot op *f* 487,358,90 geste en is. Het dienstjaar 1836 bood echter een te kort aan van *f* 445 605 82, zoodat het voordeelig slot van den jare 1835 en vroeger, tot op *f* 41,753 08 werd verminderd. Dit nadeelig slot van het dienstjaar 1836 is uit het volgende ontstaan:

De begrooting van uitgaven heeft beloopen *f* 49,588,684.78, waarvan buiten beschikking gesteld werden *f* 360 000, zoodat de werkelijke uitgaven bedragen hebben *f* 49,228,684.78, waarbij *f* 8,400.000, wegens de zoogenaamde Belgische schuld, moeten gevoegd worden; de uitgaven hebben mitsdien wezenlijk bedragen *f* 57,628,684 78. De ontvangsten hebben beloopen, *f* $48,728,815.39\frac{1}{2}$, benevens *f* $8,454\ 263\ 56\frac{1}{2}$, zijnde het aandeel, 's rijks schatkist aankomende uit de leening van *f* 14.000 000, rentende 4 pCt. ten laste van 's rijks overzeesche bezittingen, tot dekking der zoogenaamde Belgische schuld.

— Dezer dagen werd gemeld, dat het Z. M. behaagd had de doodstraf, waartoe *Pieter Breur*, den 2den Augustus jl. door het hof van assises der provincie Holland, zuider-kwartier, ter zake van moedwilligen manslag, na reeds vroeger wegens misdaad gestraft te zijn geweest, was veroordeeld in geeseling, brandmerk en 20 jaren confinement te veranderen. Thans verneemt men, dat deze persoon zich bij rekeste andermaal tot Z. M heeft gewend, op verschillende gronden verzoekende, dat Hoogstdezelve goedvinden mogt, daar hij zich bereids tot zijn einde had voorbereid, de oorspronkelijke straf in stand te houden en dezelve ten uitvoer te doen leggen.

AMSTERDAM, den 3den December.

Beurs van 2 December.

Er toonden zich heden eenige koopers in Hollandsche Integralen, waardoor de prijs zich iets verbeterde; in de overige binnenlandsche effekten was de handel gering.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $53\frac{3}{8}$ a $\frac{7}{16}$; 5 pCt. $101\frac{3}{8}$ à $\frac{7}{16}$; Kansbiljetten $22\frac{15}{16}$; oud Syndicaat $93\frac{13}{16}$, nieuw $76\frac{9}{16}$ à $\frac{1}{2}$; oude aandeelen Handelmaatschappij $172\frac{3}{4}$, nieuwe $99\frac{15}{16}$ à 100; Haarlemmer Spoorweg 129 à 128, Rotterdam 119.

Spanje. Ardoins $19\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$ gebleven.

In Russische en Oostenrijksche fondsen bijna geen handel en ook dien ten gevolge geene verandering.

Brazilië iets vaster, en met $77\frac{3}{4}$ betaald.

Effecten-Societeit 3 December.

De afdoeningen in publieke effekten bepaalden zich heden bijna uitsluitend tot eenige partijtjes $2\frac{1}{2}$ pCt. Integralen à $53\frac{3}{8}$ en $\frac{7}{16}$, en Kansbiljetten $22\frac{15}{16}$.

Spanje. Ardoins $19\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$.

Het eenigste gerucht, hetwelk heden alhier liep, was dat te Londen op nieuw door het Spaansche bewind eene poging gedaan is, om eene nieuwe leening te sluiten. Men twijfelt echter zeer aan het welgelukken daarvan, want alle beursen zijn ontmoedigd door de vroeger aan Spanje geleden verliezen, en zullen zoo ligt geen nieuw geld op onzekere grond voorschieten.

Mengelwerk.

Aan de Redactie.

Daar het moeijelijk is om aan de in den volgenden brief voorkomende personen te schrijven, zoo wordt de Redactie der Arnhemsche Courant vriendelijk verzocht dezen brief te plaatsen.

Sint Nicolaas goed-heilig man,
Trek je beste tabberd an,
Reis er mee na — enz.

Excellente Ooms!

Bij alle U. E. drukten in den *Haag*, mogten U. E. neefjes wel uit het geheugen zijn geraakt. — Wat voor neefjes zullen U. E. wel vragen? maar kennen U. E. die ondeugende liberale neefjes dan niet meer? die, U. E., helaas! zoo dikwijls verdriet hebben aangedaan en die, zonder respect voor uwen rang, het wel eens hebben durven wagen, U. E. in de dagbladen, hu! tegen te spreken! Ja, Ja, U. E kennen ons nog wel als U. E. zich maar eens goed willen herinneren; en ofschoon U. E. misschien getwijfeld hebben of er van die lastige familie nog in *Oud-Nederland* bestond, of dat die welligt door de Belgische revolutie dood geschrikt of door de cholera zouden uitgeroeid zijn, zoo meenen wij nu iets van ons te moeten doen hooren, en wagen uwe liberale neefjes het, bij U. E., ter gelegenheid van St. Nicolaas, de schoen te komen zetten, hopende dat U. E. de vorige wijsneuzigheid vergeven zullen, voornamelijk bij de gedachte dat U. E. ook eenmaal jong en misschien wel vrij wat erger dan wij zijn geweest.

Evenwel dienen U. E. te weten, dat wij intusschen opgeschoten en bijna volwassen jongens zijn, zoodat het maar in het geheel hetzelfde niet is wat St. Nicolaas voor ons rijdt; nu dat weten de Ooms ook wel!!

Wel hebben wij al onder elkanderen gezegd: «daar niet is, daar valt niet te halen, of men kan geen duivel kammen die geene haren heeft" dus verwachten wij niets van den Oom, wiens finantien zoo deerlijk in de war schijnen te zijn, en die, zoo als wij weten, veel,

ja, zoo veel schulden heeft, dat geen volk van St. Nicolazen *zijne* schoenen zou kunnen vullen, en wij maar bang zijn, dat hij op een goeden dag ten laste van de familie zal komen. — Maar van dien ouden vrolijken Oom, die ons zoo gaarne dief en diendertje zag spelen, verwachten wij eene heele boel, en mag hij op zijnen ouden dag, voor dat hij zijnen jongsten snik geeft, wel iets goeds doen en ten minste die leelijke zwarte roede verbranden, welke hij, uit vrees dat wij kwaadwillig zouden worden, in de dorre heide is gaan afsnijden, nu juist, — laat eens zien, — ja, nu juist zeven jaren geleden. Foei Oom! werp die roe toch weg, daar maakt men kleine kinders mede bang; en wij zeiden U immers, dat wij groot en sterk waren geworden!! — Ook bedanken wij voor de soldaatjes, ruiters en kanonnetjes, of ander speelgoed, die een uwer reeds lang gewoon is aan de familie te geven; zoo ook voor sabels of rottingen, want wij willen onze oude schoolkameraadjes in het geheel niet meer met ge weld in de school terugbrengen. — Van de andere Ooms willen wij noch borstplaat noch suikerkruisjes noch suikerguldens, want wij zijn in het geheel niet verkouden of heesch, zoo als U. E. wel zullen gemerkt hebben. Zoo willen wij ook niet overladen worden met Oranje- of Sina-appelen, of andere vruchten, want die geven, bij overmatig gebruik, het zuur; geen ringen, geen snuifdozen, en vooral, vooral geene portretten van de Excellente Ooms; noch harten van taai-taai of marsepein, want daar houden wij in het geheel niet van, even als wij bedanken voor alle mogelijke zoetigheden, welke, — wij bekennen het, — zeer verleidelijk zijn voor alle snoepers, maar ook de sterkste magen bederven en aan de gezondheid kwaad doen.

Nu wij U. E. zoo al gezegd hebben wat wij *niet* willen hebben zullen U. E. wel begrijpen, wat wij gaarne wenschten dat ST. NICOLAAS in uwe mooije huizen kwam brengen. Zoo verlangen wij, bij voorbeeld, zeer naar eene nieuwe kaart van ons Vaderland, want onze oude schoolkameraadjes hebben van de vorige de helft afgescheurd; ook een mooi nieuw boek over de grondwet; want de Ooms moeten weten, dat wij met nadruk de regten zijn begonnen te studeeren en dat het oude boekje versleten is en er pagina's van weg zijn; — voorts verzoeken wij vele nuttige zaken, surprises, nieuwigheden, enz. enz. enz.

Vaartwel, Excellente Ooms, dat de geest van goed-heiligman ST. NICOLAAS U deze keer eens moge bezielen.

Wij zijn en blijven
de liberale Neefjes.

Affectatien.

Onder dezen titel, zegt men, wilde SHERIDAN eens een tooneelspel schrijven; jammer dat hij het niet deed! Onze tijd zou zijne comedie hebben. De zedelijke vooruitgang, waarvan men zoo veel spreekt, bevindt zich inderdaad slechts op de oppervlakte, en als het ware aan de opperhuid der maatschappij; het is de affectatie, die men overal ziet, die heerscht in de kroeg en aan het hof, in de kerk en in het wachthuis; gansch *Europa* is er mede besmet; de groote geesten zelve zijn tegen deze zedelijke pest niet beschut. Hoe veel ijdelheid, — gerust, lezer, ik zal geene Nederlanders noemen, — hoe veel ijdelheid, hoe veel pretentie, hoe veel zwakheden in den kamerheer GÖTHE, in den dichter BYRON, in den kleinen THOMAS MOORE, in den Duitschen geleerde, over het algemeen, en in den Franschen letterkundige van den tweeden rang, die noodwendig tot alles moet geraken, omdat de heer THIERS eerste minister geworden is.

Er zijn tijdstippen, waarin ongemanierdheid zelfs geaffecteerd wordt. Het is dan niet meer de uitwaseming van eene natuurlijke lompheid, het gevolg van een gemeen gevoel of van eene mislukte opvoeding, — neen, maar een verschillend en ongerijmd hulsel der eigenliefde. Hij, die u anderzins vriendschappelijk de hand zou bieden, werpt u een beschermend: *Hoe vaarje, Mijnheer?* toe, omdat men hem beschouwt, en hij wel wil, dat men hem een *air* ziet aannemen. Die andere, als gij hem ontmoet, geeft u een pink, terwijl gene, die brullen zou, volgde hij zijne natuurlijke neiging op, nu fluistert en naauwelijks adem haalt. De eenen zijn jegens u van eene kwetsende beleefdheid; de anderen zien u ter naauwernood aan. De oude vriend van uwen vader herkent u niet: Vergeving, Mijnheer, uw naam, als 't u belieft? Gij heet WILLEM, men noemt u JAN. Zoo wilde VOLTAIRE den kleinen POINCINET zijnen waren naam niet geven, maar noemde hem bij afwisseling POURCINET of POISSINET.

Het meerendeel der schrijvers, jagende naar naam, schijnt elkander verstaan te hebben, om over de zeden van *Frankrijk* en *Engeland* vooral, eene groote tint van affectatie te spreiden; gij zult er bij ondergeschikte personen, bij dienstboden zelfs, opmerkenswaardige staaltjes van aantreffen; niets geschiedt meer gelijk de natuur het medebrengen zou. Thans, nu alle aristocratiën instorten, weet ik niet, wat men niet uitdenken zal om de aandacht op zich te doen vallen. Men wil, koste wat koste, bemerkt worden. Aan die begeerte offert men zijne rust en zijn verstand. Men wil grooter, geestiger, schitterender, slimmer wezen, dan men van nature is. Men maakt van de geheele wereld een tooneel, waar niemand zijne eigene rol speelt: de vrek wil voor edelmoedig doorgaan; de babbelaar praalt met bescheidenheid, de ondeugden zelfs zijn vervalscht.

Gelooft geen woord van hetgeen men u van mij en Mevrouw ERISSEL vertelt, zegt een fat, die zijne karwats tegen zijne laars doet kletteren.

Ik verteer gaarne, ik verteer te veel; maar ik kan niet lijden, dat dat men mij bestele; zegt de gierigaard, die voor verkwister doorgaan wil.

Ik heb uit ijdelheid lompen zien dragen, gebroken en smerige hoeden, die slechts opgemerkt wilden zijn. De affectatie neemt alles te baat, zelfs het bespottelijke, dat zij als eene soort van onderscheiding inroept. Er zijn er, die zich moeite geven om slecht te schrijven, ten einde men zegge dat hun schrift gelijkt naar dat der mannen van genie. Uit affectatie is men ziek, kwijnend, sympathetisch, misanthropisch, bitter, grotesk, de hemel weet wat al! Verschijnt er een goed nameloos artikel in een tijdschrift: op elken hoek der straten ontmoet gij den schrijver van het artikel, die zich onder nederige letters of teekens heeft verborgen, maar nu zijn incognito, ten uwen behoeve, wel afleggen wil. Ongelukkiglijk is dit incognito zoo dikwijls afgelegd, en heeft het artikel zoo veel schrijvers, dat gij moeite genoeg hebt den waren te raden. Er zijn versjes in omloop, op wier bloote eigendom acht dichters mijner kennis aanspraak maakten, en ik ken den wezenlijken schuldige zeer goed, want *ik* was het. Arme menschheid! beste der werelden! hoe weinig lieden draagt gij, die in staat zijn om eene eenige der zaken, waarmede zij zich belasten, wèl te volvoeren! Bij deze schier algemeene onmagt, bij deze algemeene naïveteit, voegt zich eene onbeperkte affectatie. In mannen, kan ik mij niet beletten haar te verachten; in vrouwen is het eene bijna kinderlijke gril, die zich van zelve verontschuldigt en verklaart. Overigens trekt de bestemming der vrouwen haar veel meer naar de natuur terug, en hare gewoonten, zoo wel als hare neigingen, houden haar op dien weg. Zij geven zich *airs*, maar wat beduidenis hebben die? In de lagere klassen der maatschappij zijn de pretentieuse mannen zoo talrijk, dat men er legers van zou kunnen vormen. Hoe hooger men in de burgerlijke hiërarchie komt, des te minder mannelijke affectatie, des te meer is zij tegengegaan door de wellevendheid, wereldkennis en behandeling van zaken.

Hoe zou men wreedaardig gestreng kunnen zijn jegens de duizenderlei schuldelooze en onarglistige gemaaktheden, die eene vrouwenzaal vervullen? Deze leunt met hare volle zwaarte op uwen arm, als wilde zij u hare volslagen onverschilligheid te kennen geven, in de geringe vrees, welke haar zulk eene stelling inboezemt; geene raakt u ter naauwernood met den pink aan, als hield zij u van eene deze aanraking te onwaardige natuur. Een quadrille is een voortreffelijk tooneel voor alle mogelijke soorten van affectatiën: men kan met iemand uit de gallerij praten, zijnen danser vergeten, melancolie vertoonen, of politiek spreken, naar gelang van omstandigheid. Let eens of eene jonge vrouw, die hare *wereld kent*, op dezelfde wijze eenen cavallerie-officier en eenen millionair zal behandelen. Ik ben met de militaire loopbaan begonnen, en herinner mij zeer goed den met vrees gemengden glimlach, waarmede men mij toen ontving; meer dan ééne piquante ontmoeting was zelfs het gevolg van het misverstand, waartoe aanleiding gegeven werd door eene onbestemde stelling, die mij tusschen het millioen en de luitenants epaulette plaatste. Wilt gij mij veroorlooven er u eene van te verhalen, eene eenige, die de aanhoudende kunstenarij dier bekoorlijke schepsels een weinig ophelderen zal? Helaas! Voorbij is tijd, waarin de tantes en moeders mij met hare welwillende oplettendheden overlaadden; ik ontving drie uitnoodigingen ter maaltijd, tegen mijne kameraden ééne: óf ik was iets, óf mijne toekomst boezemde vertrouwen in, óf men rekende met mij en op mij. Het was dat ik een oom had; die oom was rijk, ongehuwd en goed getiteld; hij hield veel van mij, onze omgang was vertrouwelijk en gemeenzaam; en toch weet ik niet welk instinct van overtuiging mij verzekerde, dat de voortreffelijke oom mij geen gulden nalaten zou. Het was een onberedeneerd voorgevoel. Waaruit sproot het? Ik weet het niet. Ik was nooit geslaagd dan bij mijne gelijken of gelijkinnen; mijn oom aanbad de grootheid, knielde voor de grootheid. *Invloed hebbend of vermogend*, beminde hij de etikette; ik verfoeide ze. De tegenwoordigheid van een minister of staatsraad boog hem ter aarde; *mij dreef zij op de vlugt*. Wij verstonden ons zeer goed; *misschien uit hoofde van deze ongelijkheid of dat kontrast*; maar ik wist wel, dat hij mij niets geven zou bij zijn leven of na zijnen dood, uitgenomen zijne vriendschap.

Daarvan waren de moeders onkundig: *kaapvaarsters des huwelijks*, onder de vlag harer dochters, zeilden zij om strijd op mij af. Zij badden groot ongelijk, zoo als men zien zal. Maar waartoe eene oude en alledaagsche geschiedenis opgerakeld; waartoe zou ik den lezer vertellen, hoe mevrouw VAN PALEN te leur gesteld werd door eenen schijn van rijkdom, dien mijn voortreffelijke oom zorg gedragen heeft aan eenen man, driemaal rijker dan hij, na te laten? Ik zal mij kort omwenden als STERNE, en geen woord vertellen van hetgeen ik mijnen ongelukkigen lezer beloofde, die zich overigens wreken zal door eene volslagen onverschilligheid.

De affectatie, bij de vrouwen naar de mode, neemt een als het ware mecaniek karakter aan, hetwelk den opmerker pijnlijk aandoet. Eene vrouw, — moet zij eene pop met veren wezen? Wat heeft men aan die bleeke gezigten, die figuren van was, die onbezielde wezens, die, gehuld in zijde en gaas, voor ons ter schouw gaan? Tot dien trap evenwel van schier werktuigelijk leven brengen de hooge opvoeding van de eene zijde, en de vleijerij, van de andere, die zoo benijde meisjes, welke men *héritières* noemt. De ergste der affectatiën is, dunkt mij, die, welke alle vermogens te niet doet: vrolijkheid, levendigheid, gevoel voor kunst, natuurlijkheid, uitdrukking, alles verstompt; het komt er slechts op aan regelmatig zekere verrigtingen en zekere bewegingen, welke de omgang vordert, te volvoeren: men groet, men gaat zitten, men gaat, men danst, met eene volkomene naauwkeurigheid; in een ligchaam vol jeugd en dikwijls vol schoonheid, verdort en versteent het hart. Niets is zoo treurig grappig, dunkt mij, als in eenen nieuwerwetschen quadrille de vrouwelijke pop en de mannelijke pop tegenover elkander te zien, wèl geleerd, wèl geoefend, en doodelijk vervelend. Ik beken dat de opvoeding der pop volmaakt zijn kan: maar hoe vollediger die volmaaktheid, hoe vervelender, hoe bemerkbaarder dat het de vrucht is van eene geheel werktuigelijke eeuw van eene industriële beschaving, van veerkunst, waaraan ziel ontbreekt.

Nimmer zal ik de fashionable affectatie van eene onzer groote hofdames vergeten, eene koningin der Haagsche zalen: « Men heeft mij verteld, mevrouw, zeide zij eens aan de geestige gravin VAN S....., dat gij mij zeer mooi en zeer dwaas vondt." — Neen, mevrouw, antwoordde de gravin, ik heb het nooit gezeid, maar ik heb het dikwijls hooren zeggen.

Correspondentie.

Het stuk: *Wat wordt er, ter schikking, van hooger hand gevorderd?* zal worden geplaatst.

Waterhoogte voor Keulen.

1 December: 13 voet, 11 duim.
2 December: 13 voet, 11 duim.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 Dec. 3 El 4 Palm 8 Duim; gewassen 0 Duim gevallen 0 D.
Den 4 Dec. 3 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim gevallen 8 D.

Advertentiën.

Ondertrouwd te NIJMEGEN den 1sten December 1837:
J. C. ROUKENS,
Wede. van C. G. VAN OORDT,
en
H. POUWELS.
Eenige Kennisgeving aan Familie en Bekenden.

Getrouwd:
BERNARDUS VAN LOENEN
van *Amsterdam*,
en
LEONORA HARMINA WASZINK.
ZUTPHEN, den 1sten December 1837.

---

† § † Op Dingsdag den 12den December 1837, des voormiddags ten 11 ure, zal men in het Logement *de Zon*, te *Arnhem*, in het openbaar VERPACHTEN:
Elf perceelen UITERWAARD, op de Stadswaard onder *Arnhem* gelegen, waarvan aanwijzing te bekomen bij *AREND HERMSEN* op *de Praast*, en informatiën ten kantore van den Notaris Mr. *G. VAN ECK*, te *Arnhem*.

---

† § † Men is voornemens op Woensdag den 13den December 1837, des voormiddags om 11 ure, ten huize van de Wede. *A. ONSTENK*, in *het Hert*, te *Hengelo*, ten overstaan van den daartoe door de Regtbank van Eersten Aanleg te *Zutphen* benoemden Notaris *L. A. GHIJM*, te *Hengelo*, en in bijzijn van den Heer Vrederegter des kantons *Vorden*, publiek te verkoopen:

De ONGEREEDE GOEDEREN, behoorende tot de nalatenschappen van den Wel Edel Gestrengen Heer *F. HESSELBERG*, en Vrouwe *F. P. SLICHER*, in leven Ehelieden te *Hengelo*.

Welke goederen in de *Arnhemsche* en *Haarlemsche Couranten* van 14 November ll. breeder zijn omschreven en op den 29sten dito ingezet als volgt:

1o. De perceelen van het ERF en GOED, *GROOTJEBBINK*, te zamen op . . . . *f* 5899.
De massa op . . . . *f* 6773.
Hieronder *niet* begrepen ongeveer 80 à 100 EIKENBOOMEN, in eene Weide, en het 9 jarig AKKERMAAL van 1 Bunder 47 Roeden en 20 Ellen, welk een en ander, alsdan, ook afzonderlijk zal geveild worden. — En

2o. Een groote TUIN met TUINHUISJE, te *Doesborgh* op . . . . *f* 676.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten kantore van genoemden Notaris *GHIJM*, en ten kantore van den Notaris Mr. *W. BLOEMERS*, te *Doesborgh*. — Brieven franco.

VERKOOPING VAN UITERWAARDEN,
gelegen te Hien en Dodewaard,
in de Neder-Betuwe.

De Notaris *W. S. G. T. POST*, residerende te *Eck en Wiel*, Kanton *Tiel*, zal, ten verzoeke der Eigenaren, op Donderdag den 4den Janurij 1838, des voormiddags om elf ure, ten huize van den Logementhouder *L. J. ROESINK*, in den *Gouden Leeuw*, binnen de Stad *Tiel*, in perceelen en massa's, doen inzetten, en drie weken daarna, op Donderdag den 25sten Januarij 1838, terzelfder plaats en uur, definitief verkoopen, als volgt:

Bunders	Roeden	Ellen	
36 Bunders,	90 Roeden	en 40 Ellen	Weiwaarden;
32 »	47 »	» 10 »	Rijswaarden;
3 »	37 »	» 50 »	Willigenpas;
»	19 »	» 40 »	Rietbaan;
12 »	89 »	» 80 »	Zantplaat, en
	56 »	» 80 »	Water.
Zamen: 86	» en 41	»	

Alle deze goederen zijn onder *Hien* en *Dodewaard* aan en bij den anderen gelegen. — Er is van dezelve onlangs door een bevoegd Landmeter opmeting gedaan en eene kaart geformeerd, die ter visie ligt bij den Kastelein *ARENT VAN NEERBOS* in *den Engel* te *Hien*.

Inmiddels nader onderrigt te bekomen bij de Heeren *C. TAATS*, Burgemeester, en *J. E. SLINGERVOET*, particulier, beiden te *Dodewaard*.

---

§ † § Verschiedene parceelen zware opgaande EIKEN- en BEUKENBOOMEN, geschikt tot allerlei Timmerhout, en SCHAAR- of AKKERMAALSHOUT, staande in het *Hoogzoerensche Bosch*, zullen op den 5den Januarij 1838, des morgens ten 10 uren, worden geveild in het Gemeente-Huis te *Apeldoorn*; waarvan de veil-conditiën ter visie liggen bij den Notaris *MULLER* aldaar.

---

† † § Bij *L. ROELOFSEN*, in de Ketelstraat te *Arnhem*, zijn te bekomen BESTE SPAANSCHE KASTANJES, alsmede VERSCHE ZWITSERSCHE KAAS. Verzoekt een ieders gunst en recommandatie.

---

§ § † Bij den Boekhandelaar *A. VAN LOON*, te *Tiel*, is van de pers gekomen en verkrijgbaar gesteld:
ALPHABETISCH REGISTER OP HET REGLEMENT OP HET BEHEER DER RIVIER-POLDERS IN DE PROVINCIE *GELDERLAND* à 40 cents.

NB. Bij bovengenoemden Uitgever zijn te bekomen alle GEDRUKTE STUKKEN VOOR DE DIJKBESTUREN, ONTVANGERS EN DEURWAARDERS, waarvan de modellen bij het Polder-Reglement zijn voorgeschreven.

*** Bij *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, is van de pers gekomen, en in de voornaamste Boekwinkels verkrijgbaar gesteld:

GELDERSCHE
VOLKS-ALMANAK
voor het Jaar 1838;
DOOR
O. G. Heldring,
Predikant te Hemmen.
Met drie Plaatjes.
Vierde Jaargang.

INHOUD:

Op den dood van Nederlands geliefde Koningin. (*Dichtstukje*). — Kalender. — Stand der bevolking van *Gelderland*. — MENGELWERK: De komst des Konings te *Arnhem*. — *Gelderland*. — De Woerd, een kerkhof der Batavieren, onder *Setten*. — Het lied des Doodgravers. — Over de zucht naar Oudheden in onze dagen. — Vergankelijkheid. (*lierzang*). — De Nevelhorst onder *Didam*. — De Priester van *Oosterbeek*. — De Veluwschans. — Ontrouw gestraft. — De Eikenboom bij het slot *Doornenburg*. — Ridder WOESSING. — Het Huis Wildenborch. — Een zamenspraok van Meister MAORTEN BAORDMAN, aover den slegten tied. — En naober-praeutjen. — Een minnebrief van een' landman. — Des landmans MELCHIOR's gedachten over levenswijsheid. — Iets over CONSTANTIN HUYGHENS Boeren-huisingh tot *Beeckbergen*. — Iets over D. BAX. — Onder het afbeeldsel van mijn jongste zoontje. — Op den dood van mijnen zwager J. VERWEEL. — Het Roosje. — Een nacht in het ziekvertrek van A. C. V. E. T. — De Verrader. — Geldersche Hutspot.

De prijs op ordinair papier is . . . . *f* 0.75.
Dito in karton . . . . - 1.00.
Dito velin, verguld op snee en in koker . . . . . . - 1.80.

Van de vorige Jaargangen zijn nog enkele Exemplaren te bekomen.

*** *GEBRs. VERMANDE*, Boekverkoopers te *Hoorn*, hebben heden alom verzonden:

ALMANAK
VOOR
HOLLANDSCHE BLIJGEESTIGEN
VOOR 1838.

De Prijs is 60 centen. In karton en koker, verguld op snee *f* 1-20.
Van de vorige Jaargangen zijn nog eenige Exemplaren te bekomen.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem en Keulen,
Voor de Maand December 1837.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam* den 9, 15, 21, en 27 des morgens ten 9½ ure.
Van *Rotterdam* naar *Arnhem* den 10, 16, 22, en 28 des morgens ten 7 ure.
Van *Arnhem* naar *Keulen* den 5, 11, 17, 23 en 29 des morgens ten 7 ure.
Van *Keulen* naar *Dusseldorf* en *Arnhem* den 8, 14, 20, en 26, des morgens te 7 uur.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.